

Minden szülő egyik legnagyobb rémálma, hogy elveszti gyermekét. A lánc című regényben ez konkrétan emberrablás formájában történik. A tettes olyan feltételeket ajánl, amelyből gyakorlatilag képtelenség kiszállni, és a szülőknek nincs más választása, mint eleget tenni a követelésnek. Az efféle alapfelállású sztorival kapcsolatban felmerülhetnek kétségek abban a tekintetben, hogy kliségyűjteménnyé alakul a cselekmény – Adiran McKinty-nek ezt sikerült elkerülnie.

A történet főhőse Rachel, egy egyedülálló édesanya, aki telefonhívásból tudja meg, hogy lányát, Kiley-t elrabolták. Ha még hozzátesszük, hogy az elkövetőnek a váltságdíjon kívül egyéb követelése is van, akkor nehéz nem együttő helyünkben elolvasni a könyvet. Ez a feltétel pedig: az elrabolt gyerek életének ára egy másik gyermek elrablása. Egy szülőnek ilyet tenni igazi csapás.

Az író több szereplő nézőpontját is megmutatja. Rachel heroikus utat jár be, nemcsak a fenti, hanem azon okból kifolyólag is, hogy záros határidőn belül játékosá kénytelen válni, aminek folyamán a hétköznapi külvárosi háziasszony és édesanya elsajátítja a bűnözői gondolkodást. Az elkövetőt is közelebb hozza hozzánk: megismerhetjük múltját és azt is, miként tért gonosz útra. E szemszögből érdekes Rachel esete, hiszen ő alapvetően jó ember, azonban kényszerűségből rossz tetteket is végre kell hajtania – hiába, a cél szentesíti az eszközt.

A lánc egy sötét hangulatvilágú krimi, amelyben Adrian McKinty-nek magas fokot sikerült elérnie a szórakoztatás létráján: a történet ütősen indul, amely így azonnal magába szippant. Az alapkoncepció igen ötletes, amely a jó kezdéssel együtt fenntartja a cselekmény intenzitását és sodrását.